

Откровение 4

Никола Димитров

Откровение 4 глава

1 След това погледнах и пред мен беше отворена врата.

Добре ще е да се научим да се **вглеждаме**, да се **взираме**, да се **фокусираме** в Бога. Времето се забавя и дори спира и ние се **вглъбяваме**, прекарваме повече време в **размишление**, в **стоене** пред Бога, в **наблюдение**, отколкото в тичане насам-натам. Да, ще има и тичане, но ще прекарваме много повече време в чакане на Бога и макар отстрани да изглежда все едно, че не се движим, в крайна сметка ще извършим дори повече от преди.

Очаквайте Бог да отваря врати пред вас. Очаквайте откровения и идеи. Молете се за мъдрост повече от колкото се молите за всичко друго. Заповядвайте на неправилните планини да се изкоренят от местата, където са се насадили в живота и семействата ви и да се хвърлят в морето. Заповядвайте и на правилните планини, които в момента са се насадили някъде другаде, да се изкоренят и да

се насаждат във вашата почва - вашия живот, семейство и служение.

2 В същия миг Духът ме завладя. Пред мен в небето имаше престол, на който седеше някой.

Това е, което трябва да се случи. Повече и повече трябва да се **предаваме** на Духа - Той да ни **завладява**. Повече срещи с Него и по-малко човешки мисли и дейности.

3 Лицето на Този, който седеше на него, сияеше като яспис и сард. Дъга с цвят на изумруд заобикаляше престола

Нека се наситим от Неговата красота. Нека копнеем за Него, да имаме ново преживяване и познаване на Него.

4 Около него имаше други двадесет и четири престола и на престолите седяха двадесет и четири старейшини, облечени в бяло и носещи на главите си златни венци.

Престолите говорят за **царе**, а бялото, в което са облечени говори за **свещеници**. Нека да очистваме себе си. Златните венци са корони на управление и власт. Нека да размишляваме върху властта, която Бог ни е дал, чрез името на Исус. Винаги когато се молим, нека не бързаме просто да говорим, а нека мислим, нека вложим смисъл, нека се съсредоточим върху онова, което казваме, за да излиза с власт.

5 От престола идваха светкавици, тътени и гръмотевици, а пред него горяха седем огнени светила. Те са седемте Божии Духа.

Исая 11:2 И Духът Господен (същността) ще почива върху него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и сила, Дух на знание и страх от Господа.

*6 Пред престола и от всичките му страни стояха четири **живи** същества. Те имаха очи навсякъде – и отпред, и отзад.*

Бог иска да наблегне допълнително на **живота**. Всички същества пред Бога са живи, но за тези изрично се казва, че бяха живи - живот струеше от тях. Този живот носеше **видение** - имаха очи навсякъде, отвътре и отвън, сила, енергия. Нека да носим живот и бъдеще там, където има смърт и безнадежност.

7 Първото живо същество приличаше на лъв (царственост), второто – на вол (сила), третото имаше човешко лице (образ на Бога), а четвъртото приличаше на летящ орел (способност).

Като цяло, Божиите царе и свещеници ще бъдат изпълнени със сила, ще разкриват Божия образ (Божията същност, характер и естество) и ще служат надалеч, реейки се и разпростирайки „криле“ надлъж и нашир.

8 Всяко от тези четири живи същества имаше по шест крила и очи, които ги покриваха навсякъде – и отвън, и отвътре. Ден и нощ тези същества повтаряха безспир:

*„Свят, свят, свят е Господ,
Всемогъщият Бог, Който беше, Който е
и Който идва!“*

От там идва животът в тях. Ще се освободи **ново ниво на живот**, когато хвалим и издигаме Бога съзнателно, не просто защото трябва да има хваление преди поучението.

*9 Всеки път, когато тези живи
същества отдават слава, чест и
благодарност (хваление) на Седналия на
престола и Живеещия за вечни векове,*

*10 двадесет и четиримата старейшини
(царете и свещениците) падат пред
Седналия на престола и се **поклонят**
(хвалението на тима отпред ще поражда
поклонение в сърцата на хората в залата)
на Живеещия за вечни векове. Те хвърлят
венците си пред престола (смирят се)
и казват:*

*11 „Господи, Боже наш! Ти си достоен да
получиш слава и чест, и власт, защото
ти сътвори всичко. Всичко съществува и
е сътворено, защото такава бе волята
ти.“*

Нека да свържем сътворяването си и живота си с Божията цел, Божията съдба, Божието намерение.

Обобщение: Нека се **вгълбим** в Бога, прекарвайки повече време в **чакане**, **размишление** и **фокусиране** в Него; нека очакваме Бог да отваря **нови врати** и нека Го молим за **мъдрост** ежедневно; нека позволим на Духа да ни **завладее**; нека се **взираме** и **наслаждаваме** на Божията красота; нека бъдем **святи** и да **размишляваме** върху Божията **власт** в Исус, която ни е дадена; нека Духът на Господа почива върху нас в цялата Си **същност** и нека плодът на Духа бъде **изявен** чрез нас - Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и сила, Дух на знание и страх от Господа; нека бъдем Божи **царе** и **свещеници**, които са **изпълнени със сила**, **разкриващи Божия образ** и служейки с **живот** навсякъде; нека имаме **видение**, нека **хвалим** Бога, нека Му се **покланяме**, нека ходим в **пълнотата** на Божията **цел**, **намерение** и **съдба**. Амин!

Бог да ви благослови!